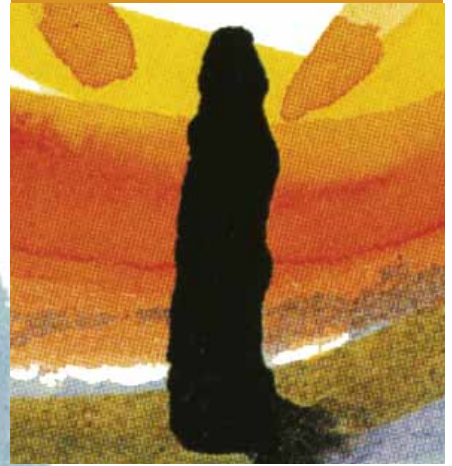

SMF

Sundhedspersonalets
MissionsFællesskab

INDHOLD

Andagt: Gud blev menneske	2
Missionærbreve	3
Bedeliste 2011	7
Gaver	14
SMF-LMF møde	14
Landsdelsstævne i Risskov	15
Bed og arbejde	16

DECEMBER
2010

6

SUNDHEDSPERSONALETS MISSIONSFÆLLESSKAB

www.ydremission.dk/smf

Bladet sendes gratis til alle kontingent-betalende medlemmer af SMF.

Medlemskontingent er 150,- pr. år.

Udkommer 6 gange årligt.

Oplag: 900 stk. ISSN 1604-1143.

Forside: Helmer Breindal.

Tryk: Team Lynderup. Tlf. 97 17 34 08.

Adresseændringer bedes meddelt til Hans Chr. Kallesø.

SMF's formål:

SMF er et kristent fællesskab, der søger at opfylde Jesu Kristi missionsbefaling i Matt. 28, 19 - 20 ved:

- at støtte kristent sundhedspersonale (SMF-missionærer og -volontører), der udsendes til evangeliserende og/eller praktisk arbejde normalt i den 3. verden.
- at virke blandt sundhedssektorens personale i Danmark for:
 - evangeliets udbredelse.
 - styrkelse af det kristne fællesskab.
 - forståelse for nødvendigheden af ydre missionsarbejde.

SMF's bestyrelse:

Inger Kirstine Holmgaard (formand)

Furvej 31, Selde, 7870 Roslev.

Tlf. 97 59 60 40 / 26 71 20 52

E-mail: ingerholmgaard@gmail.com

Birthe Dueholm (næstformand)

Mosevænget 5, 7330 Brande.

Tlf. 97 18 05 30.

E-mail: bjarne.dueholm@email.dk

Helene Erbs (sekretær)

Højrupvej 78, Højrup, 7000 Fredericia.

Tlf. 75 56 43 85.

E-mail: heleneerbs@hotmail.com

Hans Chr. Kallesø (kasserer)

Skrænten 45, 6870 Ølgod.

Tlf. 75 24 62 56. Fax. 75 24 62 59.

SMF. regnr. 9570 konto nr. 1002864

Giro nr. 1 00 28 64.

E-mail: info@regnskaber.net

Kirsten Marie Hansen, Viggo Rønnes-

vej 13, 3760 Gudhjem. Tlf. 56 49 61 46.

Hanne Groth Kristensen, Bag Haver

7. 2.th., 3400 Hillerød. Tlf. 48 24 50 76.

Merete Lausten Hansen, Firkløvervej

30, st. tv., 8800 Viborg. Tlf. 21 80 84 19.

Erik Wengel, Frejasvej 23, 6070 Chri-

stiansfeld. Tlf. 51 90 24 31.

2 Ingela Christiansen, Gammelmarks-
vej 88, 7100 Vejle. Mobil tlf. 61 283755.

GUD BLEV MENNESKE

Men der skyder en kvist af Isajs stub, et skud gror frem af hans rod; og Herrens ånd skal hvile over ham, visdoms og forstands ånd, råds og styrkes ånd, Herrens kundskabs og frygts ånd. Esajas 11, 1-2.

Profetierne om Jesu komme til jord er mange, og hos Esajas bliver det mere og mere tydeligt, at det er Jesus, Verdens Frelser, der er tale om. »Men han blev såret for vore overtrædelser, knust for vor brødes skyld; os til fred kom straf over ham, vi fik lægedom ved hans sår«.

De gange jeg har haft mulighed for at være til julegudstjeneste i Brødremenighedens kirke i Christiansfeld bliver julens Herre tydeliggjort på en helt særlig måde.

Kirkens udsmykning er meget spartansk. Der er store hvide vægge, mange levende lys og juletræerne kun pyntet med de små advents stjerner.

Der er ikke noget, der kan få tankerne hen på andet end Julens Herre. Livets lys og stjernerne taler deres eget klare sprog. Præsten giver os så det i prædiken, som sætter denne fødselsdag i evighedsperspektiv.

Ellers er den danske jul jo noget som i vore dage begynder allerede i september. Det sker med annoncering af julefrokoster, julekoncerter og meget hurtigt følger ugeaviser og reklamer for at beskrive hvilke julegaver, der bør gives i år. Der er da også stadig en stærk tradition i mange danske hjem om at skulle starte julen i kirken.

Det engelske ord for Jul er som bekendt »Christmas« som betyder en messe for Kristus. Mens vi var missionærer i Japan, så vi, at dette engelske ord var blevet til X-mas.

Og dermed kunne denne, for butikkerne, herlige tradition godt passe ind i det Buddhistske og Shintoistske Japan. Det blev for os, der arbejdede i en kristen kirke, en alvorlig påmindelse om, at X' et også kan stå for den ubekendte. Med kun ca. 1% kristne i Japan bliver julen (virkelig) for de fleste en messe for en ukendt Gud.

Dette er sikkert en særlig udfordring for alle vore udsendte SMFere, at kunne møde de mange mennesker af anden tro med det livgivende Evangelium om Verdens Frelser, Jesus Kristus. Lad os bede for dem derude og for os selv herhjemme, at vi må være parate til at dele det, vi har fået i mødet med den levende Gud. Glædelig Jul!

Erik Wengel

BREVE FRA MISSIONÆRERNE

Vibeke Lokes

Født den 25. september 1947
Uddannet sygeplejerske på Rigshospitalet
Gift med Hanan Loke
Udsendt af Apostolsk Kirke i Kolding
til Israel 1979

Kære SMF venner!

Eben Ezer hjemmet i Haifa er et enestående plejehjem. Det er, så vidt jeg ved, det eneste plejehjem i verden, der er bygget specielt for Messias troende jøder, d.v.s. jøder, der tror på Jesus som deres Messias. Noget andet specielt ved Eben Ezer hjemmet er, at det også er åbent for kristne arabere. På hjemmet bor arabere og jøder dør om dør og lever sammen i fuld harmoni.

Den første oversygeplejerske var danskeren Christiane Svendsen, der var ansat på hjemmet fra 1976 til 1983. Jeg citerer et brev, som hun skrev til Danmark efter indvielsen:

31. Maj 1976

»Eben Ezer har lige åbnet sine døre. De første to beboere ankom 28. april, og nu er der 16 beboere. De er alle flyttet ind og prøver at vænne sig til deres nye omgivelser. Der er endnu ingen telefon, så vi låner fra kirken ved siden af (Eliaskirken). Den store vaskemaskine og strygemaskine er lige blevet indstalleret. Den første fødselsdag er fejret og på sabbatten lægger vi hvide duge på bordet og tænder sabbatslys i flotte lysestager, som vi har fået fra norske venner, og vi læser vers fra bibelen.

En ting, som det er lidt svært at vænne sig til, er de mange sprog, som man hører her. De mest brugte sprog er tysk, rumænsk og hebraisk. Somme tider må vi benytte os af »tegnprog«. Vi spiser sammen i en stor spisesal, som også

har et stort klaver, det er en gave fra venner. På væggen hænger et broderi, der forestiller »Isaks ofring«. En af beboerne har broderet det under mange tårer. Hun havde håbet at flytte ind med sin mand, men han døde sidste sommer, hvilket gjorde det meget vanskeligere for hende at flytte ind.

Beboerne går til forskellige menigheder, Eliaskirken, Bethesda og en arabisk menighed. Sådan skrev Christiane Svendsen i 1976.

Nu 34 år senere er der ikke meget forandret. Billedet af Isak hænger stadig i spisestuen og klaveret står på sin plads ved vinduet. Russisk har afløst rumænsk som et af de mest talte sprog på hjemmet. Der er nu 25 beboere fra 10 forskellige lande. Kun 5 af beboerne er født i Israel.

For mange af beboernes vedkommende er de de eneste messiastroende i deres familie og for fleres vedkommende skammer familien sig over deres tro. På Eben Ezer hjemmet bliver de passet af personale, der alle er personlige kristne. Som nævnt kommer beboerne fra forskellige lande i Europa og en enkelt fra Amerika. To tyske jøder undslap nazisterne og kom til England, hvorfra de så senere fandt vejen til Israel. En hollandsk beboer tilbragte 2. verdenskrig »under jorden« med sin mor. Hun så ikke dagens lys i meget lang tid. Hun kom også senere til Israel og blev gift med en rumænsk jøde. De var begge aktive i en menighed i TelAviv området. Der er 7 beboere fra det tidligere Sovjetunionen. De har alle en spændende historie at fortælle om, hvordan de undslap nazisterne og senere kom til Israel. Desværre taler de fleste russiske jøder på hjemmet kun russisk, så det kan være svært at kommunikere.

En af beboerne, en arabisk søster, kan ikke rigtig huske, hvad det land hedder, som hun bor i, for da hun blev født, hed det jo Palæstina, men hun

ved, at hun tror på Jesus, og hun har et kors tatoveret på sin arm.

Hun er godt 90 år. Hun har ikke nogen fødselsattest, for i den landsby, hvor hun blev født, var fødselsdage ikke så vigtige.

Alle beboerne er meget glade for besøgende. De fleste vil gerne fortælle deres livshistorie, så hvis nogen af jer kommer til Haifa, så kom ende-

lig ind. I skal nok finde et fælles sprog med nogle af beboerne for foruden de mest »almindelige« sprog som hebræisk, engelsk, arabisk, russisk og tysk er der også beboere, der taler norsk, finsk, fransk, hollandsk og jugoslavisk, så hjertelig velkommen.

Hilsen
Vibeke Lokes

Lilian Mølgaard

Født den 10. januar 1948

Udsendt 2010

Leder af Soma Biblia-kursuscenter i Iringa.

Lærer på af Den danske Skole i Iringa
1988-1992.

Missionær i Soma Biblia 2001-2002.

tørtræningskurset. En overgang så det ud til, at det ikke skulle blive til noget pga. for få tilmeldte. Men det lykkedes til sidst, og kurset blev gennemført de 7 uger med 6 unge, 4 mænd og 2 piger. Alle danskere.

Derefter holdt vi et par ugers ferie, hvor vi bl.a. havde besøg af nogle af vore børn, svigerbørn og børnebørn. Skønt for dem og os – de kan nu også bedre følge os i vort arbejde.

I august startede vi så med de kurser, vi nok har været mest spændte på, nemlig ugekurser for tanzaniere. Vi har indtil nu holdt to ægte-skabskurser for præstepar og et kursus for søndagsskolelærere. På hvert kursus har medvirket tanzaniske undervisere, men lederne har været et dansk præstepar (tidligere missionærer i Tanzania gennem en årrække, og som derfor kan sproget). For os har der været nok at se til med alt det praktiske, og vi synes, det har fungeret godt. Vi har været så tæt på deltagerne

Nyt fra Tanzania

Kære venner i SMF

Vi er nu nået frem til midten af okt. måned, så det kan vist ikke være for tidligt at få sendt jer en hilsen. Det er blevet varmere og mere stille vejr. Sommeren har været kold og blæsende her i bjergene omkring Iringa. Men det er ikke kun pga. vejret, vi har set frem til denne tid, nok nærmere fordi vi nu har været igennem de første kurser for tanzaniere her på Soma Biblia Center(SBC). Vi slapper lidt mere af, da det hele nu hviler mere i sig selv.

Der er sket rigtig meget for os, siden vi forlod Danmark i begyndelsen af januar måned. Og vi vil gerne takke jer for trofast forbøn og medleven i vores arbejde. Det har været en spændende og udfordrende tid, først med sprogundervisning i januar og februar, dernæst klargøring af centeret.

I april havde vi seniorhøjskole med 12 herlige deltagere fra Danmark. Juni/juli gjaldt det volon-

bl.a. via den daglige briefing med kursuslederne under måltider og møder, at vi fint har kunnet fornemme den gode atmosfære under forløbet. Det er vort indtryk, at deltagerne har suget til sig af undervisningen og nydt fællesskabet. De er ikke forvante med at komme på kurser, der i den grad er opbyggende for den enkelte. Deres glæde og taknemmelighed over at få lov at være med er nok det, der kan opmuntre én allermost. Det er næsten løn nok i sig selv!

Udover disse kurser har vi første uge her i okt. på SBC afholdt den årligt tilbagevendende missionærkonference, hvor også nogle af vore ledere fra Danmark deltog. Det var godt at mødes fra de forskellige steder i Tanzania og høre om arbejdet og dele fællesskab på DANSKI!

Her på stedet er vi blevet velsignet med gode og trofaste medarbejdere. Deres glæde og humor har været smittende og gjort, at det altid er rart at være sammen med dem. Vort arbejde drejer sig mest om planlægning af kursusindhold, mad, rengøring, indkøb osv. og at tage os rigtig godt af alle, som kommer her, så de kan føle sig godt tilpas både til ånd, sjæl og legeme. Og det er da slet ikke så lidt... Dertil behøver vi Guds hjælp og velsignelse. Det har naturligvis ikke altid været lige let, da vi også har måttet kæmpe med sygdom og svagheder. Vi har haft god grund til at holde modet oppe på hinanden. Gud er god. Vi har erfaret, at det er sandt, hvad der står i Salme 62,6-7, for vi har fået det, vi har haft brug for hele vejen igennem.

Et bedeemne vi gerne vil dele med jer er bl.a. problemer med at få kurserne fyldt. Vi har plads til ca. 30, men det har kostet megen tid og mange kræfter at få materialer sendt ud og at få tilbagemeldinger fra de forskellige steder om tilmelding eller ej. Kirkerne undskylder sig ofte med, at der ikke er råd, trods det de kun skal betale et minimumbeløb, som langtfra dækker blot nogle af kursusomkostningerne. På det kommende kursus for bibelskolelærere er således kun 8 tilmeldt, men en præst her i byen mener at kunne sende 10 fra et andet kursus,

så antallet kunne blive 18. Men vi ved det først ved starten samme dag. Ligeså har undervisere på nogle af kurserne svigtet. Så det er ikke let.

Visionerne for kurserne her er endnu ikke klarlagt, og heller ikke hvornår de skal lægges. Vi må være åbne for, hvad Gud viser os. Det første år er prøvetid. Man er også nødt til at tage hensyn til regntid/tørtid - såtid/høsttid. Ved siden af folks arbejde har de fleste også en lille mark at tage vare på.

En ting ligger dog fast til næste år – der bliver ikke seniorhøjskole, men derimod skal vi regne med et volontørkursus på 6 uger. Hvis nogen er interesserede i indholdet, kan man senere gå ind på DLM's hjemmeside, det vil være for omfattende at beskrive det her. Adressen er www.dlm.dk.

Noget andet, som den senere tid har ligget min mand og jeg på hjerte, er de mange unge her-nede, som enten ikke kender Jesus eller mangler oplæring i troen. Også gennem folk fra kirken ved vi, at der er et stort behov. Der findes her i byen 2 universiteter med henholdsvis 2.000 og 3.000 unge studerende. Sidstnævnte Tumaini er et kristent universitet. Et oplagt sted at starte bibelstudiegrupper.

Tak om I fortsat vil omslutte os i forbøn.
Må Gud velsigne jer alle.

De kærligste hilsener
Lilian Mølgaard, Iringa

Fakta for Kirsten Rasmussen

Født den 29. november 1939
Uddannet på Sct. Joseph Hospital,
København
Gift med pastor Erling Rasmussen
Udsendt 1975 af Apostolsk Kirke
til Natal, Sydafrika

Kære SMF venner

Allerførst mange tak for årsmødegaven og det dejlige brev med alle navnene. Min mand og jeg er blevet forfremmet til pensionister. Det er dog en dejlig tid i ens liv. Man får pludselig tid til at gøre ting, man ikke kunne, da man havde familie omkring sig og var fuldt optaget med bibelskolen.

Min mand og jeg rejser stadig meget i Afrika for at bringe evangeliet ud. Vi hjælper med at starte bibelskole og træningscentre, forskellige steder i Afrika, med et materiale der blev skabt, medens vi stadig ledte bibelskolen i Hillcrest.

Jeg tager ikke med på alle missionsrejserne, da det ofte er med fly, og det er en kostbar affære at flyve i Afrika. Men vi tager også en del ture med bil, og der tager jeg med. Jeg glæder mig til vores biltur i marts og april næste år, hvor vi skal til Zimbabwe, Zambia, Tanzania og Malawi.

Vi tager hver dag på vort SBCI kontor, hvorfra vi holder kontakt med de mange steder oppe i Afrika. Vi har lejet os ind i en af bygningerne på vores tidligere bibelskole, og hele dette center

køres nu af en organisation kaldet »Focus on the Family«. De tager sig hovedsagelig af forældreløse børn.

Lad mig lige fortælle jer lidt om vores familie. Vores fem børn er blevet til mange, jo 18 børnebørn er det da blevet til, så vi er rige, og hele familien tjener Gud på hver deres felt. Vi har grund til at sige Gud tak.

Vores ældste søn Peter leder en stor kirke i Hillcrest, hvor vi bor. John den næste i rækken bor i Johannesburg, David bor i Australien med kone og fem børn. Vi skal forøvrigt holde jul der i år. Så kommer vi til Michael, der bor med kone og fire børn i Næstved. Susanne, den sidste i rækken, bor i Johannesburg gift med Tony har tre børn. Deres datter Karina skal giftes til januar. I får her vores sidste nyhedsbrev hvor min mand var på missionstur i Etiopien og Somaliland.

Kærlig Hilsen.
Kirsten Rasmussen, Sydafrika

Kære SMF venner

Når vi i Romerbrevet læser om Paulus længsel efter at nå helt til Spanien med det vidunderlige evangelium Gud havde betroet ham, så forstår vi ganske godt denne længsel. I vort tilfælde er det de mange, ofte formørkede lande i Afrika, og denne gang blev det så den nordlige del af Somalia kaldt Somaliland:

- fortsættes side 11

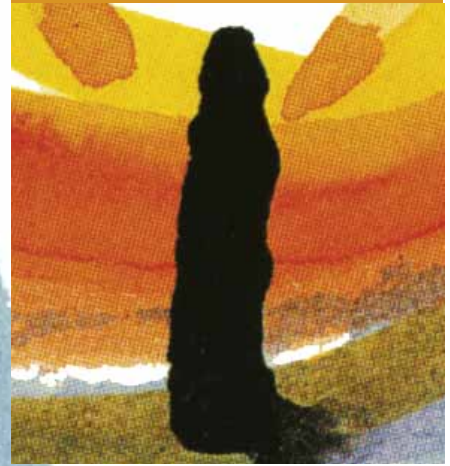
Satellite Bible College International

Satellite Bible College International (SBCI) er et bibelskolekoncept, som består af 45 bøger oversat til mange forskellige sprog. Materialet bruges i mere end 23 lande, primært i Afrika. Det vides ikke nøjagtigt, hvor mange SBCI-skoler der findes, da konceptet ikke har en normal copy-right – men right to copy, dog med den betingelse, at der ikke må foretages ændringer i materialet. SBCI sigter særligt på ledertræning.

Satellite Bible College International (SBCI) blev i år 2000 startet af Kirsten & Erling Rasmussen, som gennem mange år har arbejdet med bibelskoler i Zambia og Sydafrika.

SMF

Sundhedspersonalets
MissionsFællesskab

Bedeliste 2011

Komme dit rige
(Matt. 6,10)

SØNDAG

»Og dette er den frimodighed, vi har over for ham: at hvis vi beder om noget, som er efter hans vilje, hører han os«.
(1. Johs. 5,14)

Cambodia

Victoria Skilling

Krim

Sonja Vibe

Grønland

Ulla Nielsen

Skotland

Inger Olsen

TIRSDAG

»En retfærdigs bøn formår meget, stærk som den er«.

(Jak. 5,16)

Colombia

Gerd Hammershøj

ONSDAG

»Vi takker altid Gud for jer alle, når vi nævner jer i vore bønner«.

(1. Thess. 1,2)

Ethiopien

Marie Ammitzbøll

Birgitte Elmkvist Madsen

Elisa Riis

Kenya

Susanne Madsen

Birgitte Pedersen

MANDAG

»Vær ikke bekymrede for noget, men bring i alle forhold jeres ønsker frem for Gud i bøn og påkaldelse med tak«.
(Fil. 4,6)

- Missionærkandidater
- Missionærer, der har afsluttet arbejdet på missionsmarken.
- Missionærbørnene
- Sundhedspersonale, udsendt af andre organisationer.
- Lærernes Missionsforening, Dansk Kristelig Sygeplejeforening og Krisos.
- Medlemmerne, kredslederne og bestyrelsen i SMF.

TORS DAG

»Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer«.

(Matt. 7,7)

Israel

Vibeke Lokes
Anne-Lise Løbner-Madsen
Cecilie Kühn Longfield

Zambia

Clara Marie Pedersen
Elisabeth Klitlyng Pedersen
Ruth Dufke
Maja Rudkjøbing Pedersen
Birgitte Nygaard Nielsen
Lene Pedersen
Anitha Malling Tind

Syd-Afrika

Kirsten Rasmussen

LØRDAG

»Vær altid glade, bed uophørligt, sig tak under alle forhold«.

(1.Thess. 5,16-18)

Tanzania

Lisbeth Andersen
Beinta Klein
Lilian Mølgaard
Eva-Lene Sode Nielsen

»Ham, som formår med sin kraft, der virker i os, at gøre langt ud over alt, hvad vi beder om eller forstår, ham være ære i kirken og i Kristus Jesus i alle slægtled i evighedernes evighed! Amen«.

(Ef. 3, 20-21)

FREDAG

»Vær udholdende i bøn, våg med bøn og tak«.

(Kol. 4,1)

Nigeria

Kaja Hansu Nemuel
Inger Elisabeth Nielsen
Frederikke Vestergaard

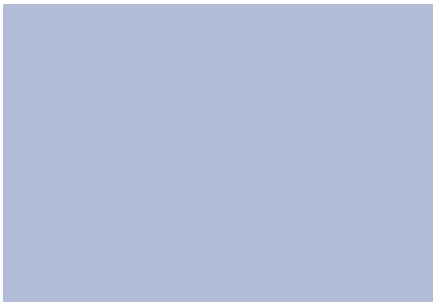
Madagaskar

Mette Bjerregaard Kristensen

Asien

Karin Højbjerg

Bibelord 2011

Januar	»Gud er trofast« 5.Mos. 7:9	Hebr. 10:23
Februar	»Gud er kærlighed« Jer. 31:3	Johs. 3:16
Marts	»Jesus er vores fred« Johs. 16:33	Kol. 1:20
April	»Herren helbreder« Matt. 8:16	Es. 53:5
Maj	»Gud er vores far« Rom. 8:15	Salme 103:13
Juni	»Herren; vores lys« Johs. 1:4	1.Johs. 1:5
Juli	»Gud er nådig« 2.Mos. 34:6	Hebr. 4:16
August	»Gud er vores forsørger« Fil.4:19	Matt. 6:33-34
September	»Gud er hellig« 3.Mos. 11:44	Salme 77:14
Oktober	»Herren; vores klippe« Es. 26:4	5.Mos. 32:4
November	»Gud er retfærdig« Salme 11:7	Es. 45:21
December	»Gud er vores styrke« 2.Sam. 22:33	Salme 46:2

Den blå linie på kortet viser vores 20 timers bustur fra Addis Ababa til Jijiga, den sidste by før grænsen. Den næste dag fortsatte vi, (Georg, Sammy og jeg) endnu 6 timer, gennem vand og mudder i en gammel Afrikaner bus, hvor vi sad som sild i en tønde. Vores nabo, en gammel muslim, skulle på toilettet, men det klarede han i en plastikpose, under sin lange kappe, og så smed han posen ud af vinduet. - Ja man må sige, at vi er i en anden verden her, - men skønt var det at nå frem til hovedbyen Hargeysa i Somaliland, og mødes med Guds folk. Vi fik da også lov til at starte en træningsskole der, med 22 elever, for disse kristne, som på mange måder er hårdt trængte af dette muslimske mørke.

På vej hjem havde vi en »sjov« oplevelse. Vi blev stoppet ved en militær post. Der var en lang palaver over mobilen, som vi ikke forstod et ord af, så pludselig sprang en soldat med maskingevær ind i bilen, vi havde lejet, og sagde et eller andet til chaufføren. Vi vidste ikke, hvor vi nu skulle hen, men vi nåede dog grænsen, og her viste det sig så, at han var taget med som en anden »engel« for at beskytte os mod eventuelle farer.

Vi nåede da igen frem til byen Jijiga, hvor vi tilbragte et par dage sammen med en levende menighed der, som også ønskede at komme igang med SBCI (Satellite Bible College International) Bibelskole træning så hurtigt som muligt.

Videre til den over 1000 år gamle by Harer. Det er for muslimerne en af verdens mest hellige

byer. Også der fandt vi en levende menighed, som også længtes efter at blive udrustet, så de kan bryde igennem med evangeliet selv på dette for mørkede sted.

Byen Harer har en ældgammel bymur med fem porte, som de gerne ville vise os. En anden speciel oplevelse havde vi om aftenen efter mødet, da der kom vilde hyæner ind til bykanten. Disse hyæner havde over lang tid vænnet sig til at blive håndfodret.

Tilbage i Addis Ababa var der endnu en gang Graduation, hvor der denne gang var 76 elever, der graduerede. De fleste af disse vil i fremtiden være aktive i menigheds plantning ud over landet. I de forholdsvis få år SBCI har virket i Etiopien, har man indtil nu brugt ca. 10 000 SBCI bøger, som nu er spredt ud over landet. Disse bøger er nu i hænderne på menighedsplanter, som nu er i stand til af rejse sunde stærke menigheder.

Allerede den 15. i denne måned er vi på vej til to for os helt nye områder, nemlig Burundi og et nyt område i det store DRC (Congo).

Vi beder jer venligst at huske os i forbøn, da vi ofte rejser i meget vanskelige og farlige områder, men også dér og måske særlig dér er der brug for, at det sande evangelium trænger igennem, og at sunde levende menigheder plantes.

Kærlig hilsen
Kirsten og Erling Rasmussen

Elisa Riis

Født 19. marts 1964

Udsendt 1997

Ansæt i projekt til reduktion af dødeligheden blandt gravide og fødende kvinder

Uddannet sygeplejerske 1989

Uddannet jordemoder 1996

Jinka 1.1.2003 - Kære venner

Den kvikke læser har allerede noteret sig en fejl dato – men det er spørgsmålet om, hvem som er fejl på den? I dag fejrer vi nemlig nytår her i Etiopien – og datoen er ifølge den etiopiske tidsregning rigtig nok. Ikke at der bliver gjort så meget stads ud af overgangen til et nyt år – lidt ekstra god mad og måske får børnene nyt tøj. I kirkerne har man brugt de 5 dage, som den 13. måned består af til bøn og faste her op til det nye år. Hele natten væltede regnen ned til ud på formiddagen, men det bliver betragtet som en velsignelse – tænk om det måtte regne sådan med velsignelse ned over folket og landet i det nye år både menneskeligt og åndeligt. På mange måder slider landet – der har netop været en 16,4% devaluering af birr'en. Priserne kommer til at stige, og det vil blive endnu vanskeligere for familien at få pengene til at slå til.

De sidste par måneder har jeg været en del på farten. Bl.a. har jeg været en tur i Koibe, som er et af de steder, hvor vi forsøger at styrke tilbudet til kvinderne. Male-folket har ikke tradition for at søge hjælp i det etablerede medicinske system. Hellere lade konen ligge i fødsel 3-4 dage hjemme i hytten for til sidst at dø, end at sælge én ko, så man kan få råd til at betale for den nødvendige hjælp. Til gengæld må der slages op mod 10 køer som en del af begravelsesritualet for at bespise folk, som kommer. For mig at se en tåbelighed, men denne erkendelse må folket selv komme frem til, hvis der skal ændres på adfærdsmønstre. Om tirsdagen havde jeg samlet Health Extension workers, HEW (de som arbejder på de små helseposter eller klinikker ude i landsbyerne) til undervisningsdag på helsecenteret. Vi gennemgik normale fødsler, og hvad

de kunne gøre samt hvor, og hvornår kvinder skulle sendes til sygehuset eller helsecenteret for at føde. Onsdag, torsdag og fredag var jeg til graviditetsundersøgelsesdag på 3 forskellige af helseposterne. 5 HEWs var tilstede. Én af dem var gået 2 timer fra nabohelseposten, som ligger længst væk, og som jeg ikke når frem til. Hun ville gerne være med i oplæringen. Alle var rede til at lære. Da der var 15-20 kvinder samlet, tog vi en undervisningssession om fødselsforberedelsesaspekter – lidt anderledes end i DK. Her snakker vi om, hvor man kan føde, hvem som skal være tilstede og hjælpe ved fødslen i hjemmet, samt om kvinderne har tænkt på penge og transport i tilfælde af, at det bliver nødvendigt med medicinsk hjælp osv. Derefter gik vi i gang med graviditetsundersøgelserne. Noget af det vigtigste er, at disse HEWs forstår vigtigheden i at få kvindens tidligere fødselsforløb og udfald frem. Det siger måske noget, om kvinden er i risiko for komplikationer ved denne fødsel. Derefter er det vigtigt at HEWs i undersøgelsen af kvinderne fanger dem, som har komplikationer af den ene eller anden art. For nogle af HEWs var det nyt at skulle stille alle disse spørgsmål, og det er fortsat en udfordring, at lære dem at reflektere over det de finder, og at give de rigtige råd og henvise de, som bør henvises. Det var en fornøjelse, og de holdt ud, selvom de aldrig havde haft så mange kvinder til undersøgelse på én dag – omkring 40 kvinder i alt, hvoraf langt de fleste kom for første gang. Bare det at lære dem at bruge graviditetskortene til at dokumentere det, de finder, er en udfordring. Desværre er kortet skrevet på engelsk, og det klarer ikke alle, så de arbejder med en oversættelse, som ligger ved siden af. Også kvinderne skal lære, at det at komme til graviditetsundersøgelse, er vigtigt. 3-4 kvinder henviste vi den dag til at føde på sygehuset. Men jeg er ikke sikker på, at de fulgte rådene – i al fald har jeg ikke fanget dem op her i Jinka. Med dette glimt herfra vil jeg slutte for denne gang – TAK for forbøn og medleven i arbejdet her i Syd Omo. »Løvet være Gud vor Herre Jesu Kristi fader, som i sin store barmhjertighed har genfødt os til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde!«

Mange kærlige hilsner fra Elisa Riis

GAVER

... givet i august 2010

Kreds 50 Ringsted	1.000,00
Kreds 65 Rønne	500,00
Bredballekredsen	530,00

Alm. gaver	7.600,00
Kredsgaver	2.030,00
Årsmødegaver	24.552,00
Indkommet ved bogsalg på årsmødet	1.500,00

I alt	35.682,00
--------------	------------------

Hjertelig tak for
alle gaverne!
Hans Chr. Kallesø

VELKOMMEN TIL SMF-LMF MØDE

I Bjerringbro den 14. januar 2011 kl. 14.30.
Anitha og Peder Tind fortæller fra Zambia.
Henvendelse til Ellen Lauritsen, Tlf. 86 68 42 95.

Landsdelsstævne i Risskov

Omkring 40 mennesker var lørdag den 23. oktober mødt til LMF/SMF's stævne i Risskov sognegård. Efter gudstjenesten i Risskov Kirke ved sognepræst og formand for Danmission Lars Mandrup blev alle budt velkommen af Edel Brus Mikkelsen fra LMF.

LMF-bladet har i år 100 års jubilæum, derfor var dagens første taler redaktør Tove Høst. Hun oplæste artikler, der fortalte om en enestående offervilje, da der skulle oprettes et skolehjem i Syrien. Det kostede 60.000 kr., som i dag svarer til langt over en million kr. – men de kom ind! Ligeledes blev flere missionærers liv omtalt og et par gamle breve læst op.

»Hvor langt ude« er kirken i Etiopien?» var titlen på sygeplejerske Margit Dahl Sørensen's indlæg. Hun har sammenlagt arbejdet i Etiopien i 14 år, bl.a. for LM. I sidste periode var hun på Jinka Zonal Hospital som anæstesi-sygeplejerske. Patienterne havde tit tilbragt lang tid undervejs, før de kom i behandling. Men midt i al nøden stråler Guds kærlighed igennem og disse mennesker er taknemlige for den hjælp, de får af hele personalet og for Guds ord, der bliver forkyndt af den lokale hospitalevangelist.

Efter en dejlig frokost fik lærer Esther Sørensen, Odense, ordet. Både lyst og kald gjorde, at hun fra 1980-85 arbejdede som volontør for Dansk-jødisk Venskab blandt fattige gamle jøder i Jerusalem. Hun fik indblik i deres tro og håb for landet Israel, men der var også rig mulighed for at have samvær med messianske jøder, som har hårde vilkår. Derfor er det fantastisk at opleve, hvordan de bliver udrustede til at stå fast i deres tro på Jesus Messias. Vi kristne skal huske, at vi skal "være vidner" blandt Guds ejendomsfolk.

Til sidst fortalte lærer Dorthe Langås om Upendo, et diapraksis-syprojekt i Danmissions regi på Zanzibar for muslimske og kristne kvinder med seminarer og mulighed for lån til en symaskine. På systuen produceres tøj i afrikanske tekstiler med vestligt design, der sælges til turister på Zanzibar. Trods forskelle og fordomme kommer vi til at holde af hinanden. Vi opdager, at Gud elsker alle mennesker, ven eller fjende.

Den udbytterige dag blev afsluttet med en andagt ved formanden for SMF Inger Holmgaard.

Venlig hilsen
Uffe Nissen

Lars Mandrup's stolte var syet af enker i Libanon

Margit fortalte om livet på hospitalet i Etiopien

Dorthe med sine glade Upendo-piger

POST

PP DANMARK

BED & ARBEJD

December »Hellig, Hellig« (DDS) 422
Esajas 6. 1 - 4 2. Mosebog. 3. 5

Januar »Gud er trofast«
Hebr. 10:23 5.Mos. 7:9

Stof til bladet skal sendes til redaktøren:

Kaj Moslev
Lærkevænget 10
Rækker Mølle
6900 Skjern

Telefon: 97 36 25 52
E-mail: kaj@moslev.dk

Adresseændringer

Bemærk at adresseændringer
sendes til:
Hans Chr. Kallesø
Skrænten 45
6870 Ølgod
tlf. 75 24 62 56. Fax 75 24 62 59
E-mail: info@regnskaber.net

